

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 9. septembra 2021 *

„Predhodno odločanje – Kmetijstvo – Zaščita označb porekla in geografskih označb – Enotna in izčrpna narava – Uredba (EU) št. 1308/2013 – Člen 103(2)(a)(ii) – Člen 103(2)(b) – Prikazovanje – Zaščitena označba porekla (ZOP) ‚Champagne‘ – Storitve – Primerljivost izdelkov – Uporaba komercialnega imena ‚Champanillo‘“

V zadevi C-783/19,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Audiencia Provincial de Barcelona (pokrajinsko sodišče v Barceloni, Španija) z odločbo z dne 4. oktobra 2019, ki je na Sodišče prispela 22. oktobra 2019, v postopku

Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne

proti

GB,

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi E. Regan, predsednik senata, M. Ilešič, E. Juhász (poročevalec), C. Lycourgos in I. Jarukaitis, sodniki,

generalni pravobranilec: G. Pitruzzella,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne C. Morán Medina, abogado,
- za GB V. Saranga Pinhas, abogado, in F. Sánchez García, procurador,
- za francosko vlado sprva A.-L. Desjonquères, C. Mosser in E. de Moustier, nato A.-L. Desjonquères in E. de Moustier, agentke,
- za italijansko vlado G. Palmieri, agentka, skupaj s Fiorentinom, avvocato dello Stato,

* Jezik postopka: španščina.

– za Evropsko komisijo F. Castilla Contreras, M. Morales Puerta in I. Naglis, agenti,
po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 29. aprila 2021
izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 103 Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL 2013, L 347, str. 671).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne (v nadaljevanju: CIVC) in GB zaradi posega v zaščiteno označbo porekla (ZOP) „Champagne“.

Pravni okvir

Uredba št. 1308/2013

- 3 V uvodni izjavi 97 Uredbe št. 1308/2013 je navedeno:
„Registrirane označbe porekla in geografske označbe bi bilo treba zaščititi pred uporabami, ki izkoriščajo ugled proizvodov, ki izpolnjujejo ustrezne zahteve. Zaradi spodbujanja poštene konkurence in preprečevanja zavajanja potrošnikov bi bilo treba to zaščito razširiti tudi na proizvode in storitve, ki jih ta uredba ne zajema, vključno s proizvodi, ki niso navedeni v Prilogi I k Pogodbama.“
- 4 Oddelek 2 poglavja I iz naslova II dela II te uredbe, ki se nanaša na „Označbe porekla, geografske označbe in tradicionalne izraze v vinskem sektorju“, vsebuje pododdelek 1, naslovljen „Uvodne določbe“, v katerem je člen 92, naslovljen „Področje uporabe“, ki določa:
„1. Pravila o označbah porekla, geografskih označbah in tradicionalnih izrazih iz tega oddelka se uporabljajo za proizvode iz točk 1, 3 do 6, 8, 9, 11, 15 in 16 dela II Priloge VII.
2. Pravila iz odstavka 1 temeljijo na:
(a) zaščiti zakonitih interesov potrošnikov in proizvajalcev;
(b) zagotavljanju nemotenega delovanja notranjega trga za zadevne proizvode ter
(c) spodbujanju proizvodnje kakovostnih proizvodov iz tega oddelka, pri čemer se lahko uporabljajo tudi ukrepi v okviru nacionalne politike kakovosti.“

- 5 Člen 93 navedene uredbe, naslovljen „Opredelitve pojmov“, ki je v pododdelku 2, naslovljenem „Označbe porekla in geografske označbe“, istega oddelka 2 navedene uredbe, v odstavku 1 določa:

„V tem oddelku se uporabljata naslednji opredelitvi pojmov:

- (a) ‚označba porekla‘ pomeni ime regije, določenega kraja ali izjemoma v ustrezno utemeljenih primerih ime države, ki se uporablja za opis [označevanje] proizvodov iz člena 92(1), ki izpolnjujejo naslednje zahteve:
- (i) kakovost in lastnosti proizvoda so pretežno ali izključno posledica določenega geografskega okolja z njemu lastnimi naravnimi in človeškimi dejavniki;
 - (ii) grozdje, iz katerega so proizvodi proizvedeni, izvira izključno s tega geografskega območja;
 - (iii) pridelani so na navedenem geografskem območju ter
 - (iv) proizvodi so pridobljeni iz sort vinske trte vrste *Vitis vinifera*;
- [...]“

- 6 Člen 103 iste Uredbe, naslovljen „Zaščita“, določa:

„1. Zaščiteno označbo porekla in zaščiteno geografsko označbo lahko uporablja vsak izvajalec, ki trži vino, ki je bilo pridelano v skladu z ustrezno specifikacijo proizvoda.

2. Zaščiteni označba porekla in zaščiteni geografska označba ter vino, za katero se uporablja navedeno zaščiteni ime v skladu s specifikacijo proizvoda, so zaščiteni pred:

- (a) vsako neposredno ali posredno komercialno rabo navedenega zaščitenega imena:
- (i) za primerljive proizvode, ki niso v skladu s specifikacijo proizvoda za zaščiteni ime, ali
 - (ii) kolikor bi takšna raba izkoriščala sloves označbe porekla ali geografske označbe;
- (b) vsako zlorabo, posnemanjem ali prikazovanjem, tudi če je resnično poreklo proizvoda ali storitve navedeno ali če je zaščiteni ime prevedeno, drugače zapisano ali prečrkovano ali če mu je dodan izraz, kot so ‚stil‘, ‚tip‘, ‚metoda‘, ‚kot se proizvaja v‘, ‚imitacija‘, ‚okus‘, ‚kot‘ ali podobno;
- (c) vsako drugo napačno ali zavajajočo navedbo izvora, porekla, vrste ali bistvenih lastnosti proizvoda na notranji ali zunanji embalaži, v reklamnem gradivu ali dokumentih, ki se nanašajo na zadevni vinski proizvod, in pred uporabo embalaže, ki lahko ustvari napačen vtis o poreklu proizvoda;
- (d) vsemi drugimi praksami, ki lahko potrošnika zavajajo glede resničnega porekla proizvoda.
- [...]“

- 7 Člen 107 Uredbe št. 1308/2013, naslovljen „Obstoječa zaščiteni imena vin“, v odstavku 1 določa, da so „[i]mena vin iz členov 51 in 54 Uredbe Sveta (ES) št. 1493/1999 [z dne 17. maja 1999 o skupni ureditvi trga za vino (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 26, str. 25)] ter člena 28 Uredbe Komisije (ES) št. 753/2002 [z dne 29. aprila 2002 o določitvi nekaterih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1493/1999 glede opisa, poimenovanja, predstavitve in zaščite

nekaterih proizvodov iz vinskega sektorja (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 35, str. 455)], [...] samodejno zaščitena na podlagi te uredbe. Komisija jih vključi v register iz člena 104 te uredbe.“

- 8 Člen 230 te uredbe določa razveljavitev Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) (UL 2007, L 299, str. 1, in popravek v UL 2011, L 313, str. 47), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (EU) št. 517/2013 z dne 13. maja 2013 (UL 2013, L 158, str. 1) (v nadaljevanju: Uredba št. 1234/2007).
- 9 Člen 232 navedene uredbe določa, da začne ta uredba veljati z dnem objave v Uradnem listu Evropske unije in da se začne uporabljati 1. januarja 2014.
- 10 V Prilogi VII, del II, točka 5, k Uredbi št. 1308/2013, na katero se nanaša člen 92(1) te uredbe, so opredeljene značilnosti „kakovostnega penečega vina“, ki zajema šampanjec.

Uredba (EU) št. 1151/2012

- 11 Z Uredbo (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil (UL 2012, L 343, str. 1) je bila z učinkom od 3. januarja 2013 razveljavljena in nadomeščena Uredba Sveta (ES) št. 510/2006 z dne 20. marca 2006 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila (UL 2006, L 93, str. 12).
- 12 V uvodni izjavi 32 te uredbe je navedeno:

„Zaščito označb porekla in geografskih označb bi bilo treba razširiti na zlorabo, posnemanje in navajanje registriranih imen blaga ter storitev, da bi se zagotovila visoka raven zaščite in ta zaščita uskladila s tisto, ki velja za vinski sektor. Kadar se zaščitene označbe porekla ali zaščitene geografske označbe uporabljajo kot sestavine, bi bilo treba upoštevati sporočilo Komisije z naslovom Smernice za označevanje živil, ki vsebujejo sestavine z zaščitenimi označbami porekla (ZOP) in zaščitenimi geografskimi označbami (ZGO).“
- 13 Člen 2 te uredbe, naslovljen „Področje uporabe“, v odstavku 2 določa, da se „[t]a uredba [...] ne uporablja za žgane pijače, aromatizirana vina ali proizvode vinske trte, kot so opredeljeni v Prilogi XIb k Uredbi (ES) št. 1234/2007, razen za vinski kis“.
- 14 Besedilo člena 13 navedene uredbe, naslovljenega „Zaščita“, je v odstavku 1(b) primerljivo z besedilom člena 103(2)(b) Uredbe št. 1308/2013.

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 15 GB ima tapas bare v Španiji, za njihovo označevanje in oglaševanje na socialnih omrežjih in z reklamnimi brošurami pa uporablja znak CHAMPANILLO. S tem znakom povezuje zlasti grafično podporo, ki prikazuje trkanje dveh kozarcev, napolnjenih s penečo pijačo.

- 16 Španski urad za patente in znamke je dvakrat, in sicer leta 2011 in leta 2015, ugodil ugovoru, ki ga je CIVC, organ za zaščito interesov proizvajalcev šampanjca, vložil zoper zahtevi GB za registracijo znamke CHAMPANILLO, z obrazložitvijo, da registracija tega znaka kot znamke ni združljiva z ZOP „Champagne“, ki je mednarodno zaščitena.
- 17 Oseba GB je do leta 2015 tržila penečo pijačo z imenom Champanillo, na zahtevo CIVC pa je s tem trženjem prenehala.
- 18 Ker je CIVC menil, da raba znaka CHAMPANILLO pomeni kršitev ZOP „Champagne“, je pri Juzgado de lo Mercantil de Barcelona (gospodarsko sodišče v Barceloni, Španija) vložil tožbo, s katero je predlagal, da se GB naloži, naj preneha uporabljati znak CHAMPANILLO, tudi na družbenih omrežjih (Instagram in Facebook), naj umakne s trga in s spleta vse znake, oglasne ali komercialne dokumente, na katerih se pojavi navedeni znak, in naj prekliče domensko ime „champanillo.es“.
- 19 Oseba GB je v obrambo navedla, da raba znaka CHAMPANILLO kot trgovskega imena gostinskih lokalov ne povzroča nikakršne verjetnosti zmede s proizvodi, ki so zajeti z ZOP „Champagne“, in da nikakor ne namerava izkoriščati ugleda navedene ZOP.
- 20 Juzgado de lo Mercantil de Barcelona (gospodarsko sodišče v Barceloni) je tožbo CIVC zavrnilo.
- 21 Presodilo je, da raba znaka CHAMPANILLO s strani osebe GB ne priključuje v spomin ZOP „Champagne“, ker se ta znak ne nanaša na alkoholno pijačo, ampak na gostinske lokale, v katerih se ne trži šampanjec, in zato na proizvode, ki se razlikujejo od tistih, zaščitениh z ZOP, in ki so namenjeni drugačni ciljni javnosti, in da zato ne posega v to označbo.
- 22 Juzgado de lo Mercantil de Barcelona (gospodarsko sodišče v Barceloni) se je oprlo na sodbo Tribunal Supremo (vrhovno sodišče, Španija) z dne 1. marca 2016, s katero je to sodišče izključilo, da bi lahko raba izraza Champín za trženje gazirane brezalkoholne pijače na osnovi sadja, ki je namenjena, da se zaužije na otroških zabavah, kljub slušni podobnosti med znakoma kršila ZOP „Champagne“, ker se zadevni proizvodi in njihovi naslovniki razlikujejo.
- 23 CIVC je zoper sodbo Juzgado de lo Mercantil de Barcelona (gospodarsko sodišče v Barceloni) vložil pritožbo pri Audiencia Provincial de Barcelona (pokrajinsko sodišče v Barceloni, Španija).
- 24 Predložitveno sodišče se sprašuje o razlagi člena 13(1)(b) Uredbe št. 510/2006 in člena 103(2)(b) Uredbe št. 1308/2013, zlasti o tem, ali te določbe ščitijo ZOP pred rabo znakov, ki ne označujejo blaga, ampak storitve, v gospodarskem prometu.
- 25 V teh okoliščinah je Audiencia Provincial de Barcelona (pokrajinsko sodišče v Barceloni) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali področje zaščite označbe porekla omogoča zaščito ne le v razmerju do podobnih proizvodov, ampak tudi do storitev, ki so povezane z neposredno ali posredno distribucijo teh izdelkov?

2. Ali je treba zaradi nevarnosti kršitve zaradi prikazovanja, na katero se sklicujejo zadevni členi uredb Unije, izvesti predvsem analizo uporabljenega imena, da se ugotovijo učinki na povprečnega potrošnika, ali pa je treba v zvezi s to nevarnostjo kršitve najprej ugotoviti, da gre za enake, podobne ali kompleksne proizvode, ki med svojimi sestavnimi deli vsebujejo proizvod, ki je zaščiten z označbo porekla?
3. Ali je treba nevarnost kršitve zaradi prikazovanja, kadar obstaja popolno ali zelo visoko sovpadanje imen, ugotoviti glede na objektivna merila ali pa je treba to nevarnost presoditi ob upoštevanju proizvodov in storitev, s katerimi se prikazuje in ki se prikazujejo, da se ugotovi, da je nevarnost prikazovanja majhna oziroma da ni pomembna?
4. Ali gre pri zaščiti, ki jo določajo zadevni predpisi v primeru nevarnosti prikazovanja ali izkoriščanja, za posebno zaščito, ki ustreza posebnostim teh proizvodov, ali pa mora biti zaščita nujno povezana s pravili o nelegalni konkurenci?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Uvodne ugotovitve

- 26 Na prvem mestu je treba navesti, da predložitveno sodišče meni, da bi bilo treba pravila prava Unije o zaščiti ZOP uporabljati skupaj s pravili iz Konvencije med Francosko republiko in špansko državo o zaščiti označb porekla, označb izvora in imen nekaterih proizvodov, sprejete v Madridu 27. junija 1973 (JORF z dne 18. aprila 1975, str. 4011), in člena L. 643-1 francoskega zakonika o kmetijstvu.
- 27 Sodišče pa je v zvezi z uporabo Uredbe št. 1234/2007 razsodilo, da je sistem zaščite ZOP enoten in izčrpen, tako da nasprotuje tako uporabi nacionalnega sistema zaščite označb ali geografskih označb kot tudi uporabi sistema zaščite, določenega s pogodbami, ki zavezujejo dve državi članici, ki imenu, ki je v skladu s pravom države članice priznано kot označba porekla, daje zaščito v drugi državi članici (glej v tem smislu sodbi z dne 8. septembra 2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, točki 114 in 129, in z dne 14. septembra 2017, EUIPO/Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, C-56/16 P, EU:C:2017:693, točke od 100 do 103).
- 28 Iz tega sledi, da mora predložitveno sodišče v sporu, kakršen je ta iz postopka v glavni stvari, v katerem gre za zaščito ZOP, uporabiti izključno zakonodajo Unije, ki se uporablja na tem področju.
- 29 Na drugem mestu, naloga Sodišča v skladu z ustaljeno sodno prakso je, da v okviru postopka sodelovanja z nacionalnimi sodišči, uvedenega s členom 267 PDEU, predložitvenemu sodišču da koristen odgovor, ki mu omogoča rešitev spora, o katerem odloča. S tega vidika lahko Sodišče iz vseh elementov, ki jih je predložilo predložitveno sodišče, zlasti iz obrazložitve predložitvene odločbe, ob upoštevanju predmeta spora o glavni stvari izlušči pravila in načela prava Unije, ki jih je treba razložiti, tudi če te določbe niso izrecno navedene v vprašanjih, ki mu jih je postavilo navedeno sodišče (sodba z dne 11. novembra 2020, DenizBank, C-287/19, EU:C:2020:897, točka 59 in navedena sodna praksa).
- 30 Predložitveno sodišče se sprašuje o razlagi člena 13 Uredbe št. 510/2006 in člena 103 Uredbe št. 1308/2013.

- 31 Vendar je treba ugotoviti, da se za postopek v glavni stvari ne uporabljata niti Uredba št. 510/2006 niti Uredba št. 1151/2012, s katero je bila prvonavedena razveljavljena in nadomeščena. Na podlagi člena 1(1), drugi pododstavek, Uredbe št. 510/2006 in člena 2(2) Uredbe št. 1151/2012 se namreč ti uredbi ne uporabljata za vinske proizvode.
- 32 Vendar ta ugotovitev ne more vplivati na vsebino odgovora, ki ga je treba dati predložitvenemu sodišču. Prvič, kot je navedeno v točki 14 te sodbe, so namreč upoštevne določbe Uredbe št. 1151/2012 in Uredbe št. 1308/2013 primerljive. Drugič, Sodišče priznava, da se načela, pripravljena v okviru razlage posameznih sistemov zaščite, uporabljajo horizontalno, s čimer se zagotavlja skladna uporaba določb prava Unije v zvezi z zaščito imen in geografskih označb (glej v tem smislu sodbo z dne 20. decembra 2017, Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-393/16, EU:C:2017:991, točka 32).
- 33 Na tretjem mestu, navesti je treba tudi, da v zvezi z uporabo *ratione temporis* Uredbe št. 1308/2013, s katero je bila razveljavljena Uredba št. 1234/2007 in se uporablja od 1. januarja 2014, na podlagi elementov, ki jih je predložilo predložitveno sodišče, ni mogoče ugotoviti, ali se ta uporablja tudi za dejansko stanje iz postopka v glavni stvari.
- 34 Ker pa je besedilo člena 103(2) Uredbe št. 1308/2013 primerljivo z besedilom člena 118m(2) Uredbe št. 1234/2007, se razlaga prvonavedene določbe uporablja za drugonavedeno.
- 35 Nazadnje, na četrtem mestu, je treba navesti, da se predložitveno sodišče sicer sprašuje o razlagi člena 103 Uredbe št. 1308/2013, zlasti odstavka 2(b) tega člena, vendar iz spisa, ki je na voljo Sodišču, izhaja, da so bili izraženi dvomi o uporabi člena 103(2)(a)(ii) te uredbe.
- 36 V zvezi s tem je treba navesti, da je v členu 103(2) Uredbe št. 1308/2013 stopnjevani seznam prepovedanih dejanj, ki temelji na naravi teh dejanj (glej po analogiji sodbo z dne 2. maja 2019, Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego, C-614/17, EU:C:2019:344, točki 25 in 27). Tako se mora področje uporabe člena 103(2)(a) Uredbe št. 1308/2013 nujno razlikovati od področja uporabe člena 103(2)(b) te uredbe (glej po analogiji sodbo z dne 17. decembra 2020, Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier, C-490/19, EU:C:2020:1043, točka 25).
- 37 Cilj člena 103(2)(a)(ii) Uredbe št. 1308/2013 pa je, da se prepove vsaka neposredna ali posredna raba registriranega imena, pri kateri bi se ugled označbe porekla ali geografske označbe, ki se ščiti z registracijo, izkoriščal v obliki, ki je fonetično in vizualno enaka ali vsaj zelo podobna temu imenu (glej po analogiji sodbo z dne 17. decembra 2020, Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier, C-490/19, EU:C:2020:1043, točka 24 in navedena sodna praksa).
- 38 To pomeni, kot je generalni pravobranilec navedel v točki 27 sklepnih predlogov, da je pojem „raba“ ZOP v smislu člena 103(2)(a) Uredbe št. 1308/2013 podan, kadar je stopnja podobnosti med nasprotujočima si znakoma v vizualnem in/ali fonetičnem smislu posebej visoka in blizu istovetnosti, tako da ima raba zaščitene geografske označbe obliko, ki je z njo tako tesno povezana, da je sporni znak očitno njen neločljivi del.
- 39 Drugače kakor pri ravnanjih, na katera se nanaša člen 103(2)(a) Uredbe št. 1308/2013, se z ravnanji, ki spadajo na področje uporabe člena 103(2)(b) te Uredbe št. 1308/2013, samo zaščiteno ime ne uporablja niti neposredno niti posredno, ampak se z njimi na zaščiteno ime napeljuje tako, da potrošnik ustvari dovolj tesno povezavo s tem imenom (glej po analogiji sodbi

z dne 7. junija 2018, Scotch Whisky Association, C-44/17, EU:C:2018:415, točka 33, in z dne 17. decembra 2020, Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier, C-490/19, EU:C:2020:1043, točka 25).

- 40 Iz tega sledi, da je treba pojem „raba“ v smislu člena 103(2)(a) Uredbe št. 1308/2013 razlagati ozko, saj bi sicer bilo razlikovanje med tem pojmom in zlasti pojmom „prikazovanje“ v smislu člena 103(2)(b) te uredbe brezpredmetno, kar bi bilo v nasprotju z voljo zakonodajalca Unije.
- 41 V postopku v glavni stvari se s pridržkom presoje, ki jo mora opraviti predložitveno sodišče, postavlja vprašanje, ali je zadevni znak CHAMPANILLO, ki izhaja iz zveze med besedo šampanjec v španščini (champán) brez poudarka na samoglasniku „a“ in manjšalno pripono „illo“ ter ki tako v španščini pomeni „mali šampanjec“, primerljiv z ZOP „Champagne“. Očitno je, da je ta znak, čeprav namiguje na to označbo, v vizualnem in/ali fonetičnem smislu precej oddaljen od nje. Zato se glede na sodno prakso, navedeno v točkah od 36 do 39 te sodbe, zdi, da raba takega znaka ne spada na področje uporabe člena 103(2)(a) Uredbe št. 1308/2013.
- 42 Glede na navedeno je treba v okviru odgovora na vprašanja za predhodno odločanje podati razlago člena 103(2)(b) Uredbe št. 1308/2013.

Prvo vprašanje

- 43 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 103(2)(b) Uredbe št. 1308/2013 razlagati tako, da ščiti ZOP pred ravnanji, ki se nanašajo tako na proizvode kot na storitve.
- 44 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je treba pri razlagi določbe prava Unije upoštevati ne samo njeno besedilo, ampak tudi sobesedilo, v katero je umeščena, in cilje, ki se želijo doseči z ureditvijo, katere del je (glej zlasti sodbo z dne 6. oktobra 2020, Jobcenter Krefeld, C-181/19, EU:C:2020:794, točka 61 in navedena sodna praksa).
- 45 V zvezi z besedilom člena 103(2)(b) Uredbe št. 1308/2013 je treba navesti, da ta določba določa, da je ZOP zaščiten pred vsako zlorabo, posnemanjem ali prikazovanjem, tudi če je resnično poreklo proizvoda „ali storitve“ navedeno.
- 46 Iz tega sledi, da so na podlagi člena 92 in člena 93(1)(a) te uredbe z ZOP sicer zaščiteni samo proizvodi, vendar področje uporabe zaščite, ki jo daje to ime, zajema vsako rabo tega imena s proizvodi ali storitvami.
- 47 Taka razlaga, ki izhaja iz besedila člena 103(2)(b) Uredbe št. 1308/2013, je potrjena s sobesedilom, v katero se umešča ta določba. Po eni strani je namreč iz uvodne izjave 97 Uredbe št. 1308/2013 razvidno, da je bil namen zakonodajalca Unije, da s to uredbo uvede zaščito ZOP pred vsako rabo s proizvodi in storitvami, ki jih ta uredba ne zajema. Po drugi strani je v uvodni izjavi 32 Uredbe št. 1151/2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil, katere upoštevne določbe so – kot je bilo navedeno v točki 32 te sodbe – primerljive z določbami Uredbe št. 1308/2013, prav tako navedeno, da je treba zaščito ZOP pred zlorabami, posnemanjem in navajanjem registriranih imen razširiti na storitve, da se zagotovi visoka raven zaščite in da se ta zaščita uskladi s tisto, ki velja za vinski sektor.
- 48 Ta razlaga je prav tako v skladu s cilji, ki se poskušajo doseči z Uredbo št. 1308/2013.

- 49 Opozoriti je treba namreč, da je ta uredba instrument skupne kmetijske politike, katerega namen je v bistvu potrošnikom zagotavljati, da imajo kmetijski proizvodi, označeni z geografsko označbo, registrirano na podlagi te uredbe, zaradi svojega izvora z določenega geografskega območja nekatere posebne značilnosti in zato zaradi svojega geografskega izvora jamčijo kakovost, da bi kmetijska gospodarstva, ki so vložila resničen trud v izboljšanje kakovosti, za to ustvarila višji dohodek, in da se prepreči, da bi tretje osebe zlorabliale ugled, ki je posledica kakovosti teh proizvodov (sodba z dne 20. decembra 2017, Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-393/16, EU:C:2017:991, točka 38 in navedena sodna praksa).
- 50 Kot je generalni pravobranilec navedel v točkah 36 in 37 sklepnih predlogov, člen 103(2) Uredbe št. 1308/2013 torej uvaja zelo široko zaščito, ki se razširja na vse rabe, s katerimi se želi izkoriščati ugled proizvodov, na katere se nanaša ena od teh označb.
- 51 V teh okoliščinah razlaga člena 103(2)(b) Uredbe št. 1308/2013, ki ne bi omogočala zaščite ZOP, kadar sporni znak označuje storitev, ne bi bila le v nasprotju s širokim obsegom uporabe, ki je priznано zaščiti registriranih geografskih označb, ampak tudi ne bi omogočala, da se v celoti doseže ta cilj varstva, saj je lahko ugled proizvoda, zaščenega z ZOP, neupravičeno izkoriščen tudi, če se praksa iz te določbe nanaša na storitev.
- 52 Glede na navedeno je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 103(2)(b) Uredbe št. 1308/2013 razlagati tako, da ščiti ZOP pred ravnanji, ki se nanašajo tako na proizvode kot na storitve.

Drugo in tretje vprašanje

- 53 Predložitveno sodišče z drugim in tretjim vprašanjem, ki ju je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 103(2)(b) Uredbe št. 1308/2013 razlagati tako, da „prikazovanje“ iz te določbe, po eni strani zahteva kot predpogoj, da morata biti proizvod, zaščiten z ZOP, in proizvod ali storitev, ki sta zajeta s spornim znakom, enaka ali podobna, po drugi strani pa, da mora biti ugotovljeno z objektivnimi dejavniki, da se ugotovi znaten vpliv na povprečnega potrošnika.
- 54 V zvezi s tem je treba navesti, tako kot je generalni pravobranilec to storil v točki 44 sklepnih predlogov, da je v členu 103(2)(a) Uredbe št. 1308/2013 sicer pojasnjeno, da je vsaka neposredna ali posredna raba ZOP prepovedana tako takrat, kadar se nanaša na „primerljive proizvode“, ki niso v skladu s specifikacijo proizvoda za ZOP, kot tudi takrat, kadar bi takšna raba izkoriščala sloves ZOP, vendar odstavek 2(b) tega člena ne vsebuje nobene navedbe v smislu, da je zaščita pred prikazovanjem omejena samo na primere, ko so proizvodi, označeni z ZOP, in proizvodi ali storitve, za katere se uporablja zadevni znak, „primerljivi“ ali „podobni“, niti v smislu razširitve te zaščite na primere, ko se ta znak nanaša na proizvode ali storitve, ki se razlikujejo od tistih, ki so zaščiteni z ZOP.
- 55 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je s pojmom „prikazovanje“ zajet tudi primer, v katerem je v znaku, uporabljenem za označevanje proizvoda, vključen del zaščitene geografske označbe ali ZOP, tako da potrošnik, ko se sreča z imenom zadevnega proizvoda, pomisli na proizvod, katerega ime je zaščiten s to označbo ali to ZOP (glej v tem smislu sodbo z dne 7. junija 2018, Scotch Whisky Association, C-44/17, EU:C:2018:415, točka 44 in navedena sodna praksa).

- 56 Poleg tega gre lahko za prikazovanje zaščitene geografske označbe ali ZOP, če pri proizvodih, ki so na videz podobni, obstaja fonetična in vizualna podobnost med zaščiteno geografsko označbo ali ZOP in izpodbijanym znakom (glej v tem smislu sodbo z dne 7. junija 2018, Scotch Whisky Association, C-44/17, EU:C:2018:415, točka 48 in navedena sodna praksa).
- 57 Vendar niti delna vključitev ZOP v znak, s katerim so označeni proizvodi ali storitve, ki niso zajeti s to označbo, niti opredelitev fonetične in vizualne podobnosti navedenega znaka z navedeno označbo nista pogoja, ki ju je treba za ugotovitev obstoja prikazovanja te označbe nujno zahtevati. Prikazovanje je namreč lahko tudi posledica „konceptualne bližine“ med zaščitenim imenom in zadevnim znakom (glej v tem smislu sodbo z dne 7. junija 2018, Scotch Whisky Association, C-44/17, EU:C:2018:415, točke 46, 49 in 50).
- 58 Iz tega izhaja, da je glede pojma „prikazovanje“ ključno merilo to, ali potrošnik, ko se sreča s spornim imenom, takoj pomisli na proizvod, ki ga zajema ZOP, kar mora presoditi nacionalno sodišče, pri čemer mora po potrebi upoštevati delno vključitev ZOP v izpodbijanem imenu, fonetično in/ali vizualno podobnost med tem imenom in to ZOP ter konceptualno bližino med navedenim imenom in navedeno ZOP (glej v tem smislu sodbi z dne 7. junija 2018, Scotch Whisky Association, C-44/17, EU:C:2018:415, točka 51, in z dne 17. decembra 2020, Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier, C-490/19, EU:C:2020:1043, točka 26).
- 59 Sodišče je vsekakor pojasnilo, da je za ugotovitev obstoja prikazovanja bistveno to, da potrošnik ustvari povezavo med izrazom, ki se uporablja za označevanje zadevnega proizvoda, in zaščiteno geografsko označbo. Ta povezava mora biti dovolj neposredna in nedvoumna (glej v tem smislu sodbo z dne 7. junija 2018, Scotch Whisky Association, C-44/17, EU:C:2018:415, točki 45 in 53 in navedena sodna praksa).
- 60 Iz tega izhaja, da je prikazovanje v smislu člena 103(2)(b) Uredbe št. 1308/2013 mogoče ugotoviti le s celovito presojo predložitvenega sodišča, ki vključuje vse upoštevne elemente zadeve.
- 61 Zato se s pojmom „prikazovanje“ v smislu Uredbe št. 1308/2013 ne zahteva, da sta proizvod, ki je zajet z ZOP, in proizvod ali storitev, ki je zajeta z izpodbijanym imenom, enaka ali podobna.
- 62 Sodišče je pojasnilo, da se je treba pri presoji obstoja takega prikazovanja sklicevati na zaznavanje normalno obveščenega ter razumno pozornega in preudarnega povprečnega evropskega potrošnika (glej v tem smislu sodbo z dne 7. junija 2018, Scotch Whisky Association, C-44/17, EU:C:2018:415, točka 47 in navedena sodna praksa).
- 63 Ta pojem povprečnega evropskega potrošnika je treba razlagati tako, da zagotavlja učinkovito in enotno zaščito registriranih imen pred vsakim prikazovanjem teh imen na celotnem ozemlju Unije (glej v tem smislu sodbo z dne 2. maja 2019, Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego, C-614/17, EU:C:2019:344, točka 47).
- 64 V skladu s sodno prakso Sodišča učinkovita in enotna zaščita zaščitениh imen na tem celotnem ozemlju zahteva neupoštevanje okoliščin, na podlagi katerih bi se lahko izključil obstoj prikazovanja samo za potrošnike ene države članice. Vendar to ne spremeni dejstva, da se za uveljavljanje zaščite iz člena 103(2)(b) Uredbe št. 1308/2013 obstoj prikazovanja prav tako lahko oceni zgolj glede na potrošnike samo ene države članice (glej v tem smislu sodbo z dne 2. maja 2019, Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego, C-614/17, EU:C:2019:344, točka 48).

- 65 V postopku v glavni stvari mora predložitveno sodišče ob upoštevanju vseh upoštevnihi elementov, ki so značilni za rabo zadevne ZOP, in okvirja, v katerega se ta raba umešča, presoditi, ali lahko ime CHAMPANILLO pri povprečnem evropskem potrošniku, ki je normalno obveščen ter razumno pozoren in preudaren, ustvari dovolj neposredno in nedvoumno povezavo s šampanjcem, da lahko to sodišče nato preuči, ali v obravnavanem primeru obstaja prikazovanje te ZOP v smislu člena 103(2)(b) Uredbe št. 1308/2013. V okviru te presoje bo moralo predložitveno sodišče upoštevati več elementov, med katerimi so zlasti velika vizualna in fonetična podobnost med spornim imenom in zaščitenim imenom ter raba spornega imena za označevanje gostinskih storitev in za oglaševanje.
- 66 Glede na zgoraj navedeno je treba na drugo in tretje vprašanje odgovoriti, da je treba člen 103(2)(b) Uredbe št. 1308/2013 razlagati tako, da „prikazovanje“ iz te določbe po eni strani ne zahteva kot predpogoj, da morata biti proizvod, zaščiten z ZOP, in proizvod ali storitev, ki sta zajeta s spornim znakom, enaka ali podobna, po drugi strani pa je dokazano, kadar raba imena pri povprečnem evropskem potrošniku, ki je normalno obveščen ter razumno pozoren in preudaren, ustvari dovolj neposredno in nedvoumno povezavo med tem imenom in ZOP. Obstoj take povezave lahko izhaja iz več elementov, zlasti delne vključitve zaščitene označbe, fonetične in vizualne podobnosti med obema imenoma ter podobnosti, ki iz tega izhaja, in tudi če teh elementov ni, iz konceptualne bližine med ZOP in zadevnim imenom, ali celo iz podobnosti med proizvodi, ki so zajeti s to ZOP, in proizvodi ali storitvami, ki so zajeti s tem imenom. V okviru te presoje mora predložitveno sodišče upoštevati vse upoštevne elemente v zvezi z rabo zadevnega imena.

Četrto vprašanje

- 67 Predložitveno sodišče s četrtilim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba pojem „prikazovanje“ v smislu člena 103(2)(b) Uredbe št. 1308/2013 razlagati tako, da je „prikazovanje“ iz te določbe pogojeno z ugotovitvijo obstoja dejanja nelojalne konkurence.
- 68 Kot izhaja iz točk od 56 do 60 te sodbe, je sistem zaštite pred prikazovanjem ZOP, kot je določen v členu 103(2)(b) Uredbe št. 1308/2013, objektiven sistem zaštite, ker za njegovo izvajanje ni treba dokazati obstoja namena ali krivde. Poleg tega zaštita, uvedena s to določbo, ni pogojena z ugotovitvijo obstoja konkurenčnega razmerja med proizvodi, zaščitenimi z registriranim imenom, in proizvodi ali storitvami, za katere se izpodbijani znak uporablja, ali z ugotovitvijo verjetnosti zmede za potrošnika v zvezi s temi proizvodi in/ali storitvami.
- 69 Iz tega sledi, da čeprav ni izključeno, kot je generalni pravobranilec navedel v točki 75 sklepnih predlogov, da bi lahko isto ravnanje hkrati pomenilo prakso, ki je prepovedana s členom 103(2)(b) Uredbe št. 1308/2013, in dejanje nelojalne konkurence po nacionalnem pravu, ki se uporablja na tem področju, je področje uporabe te določbe širše kot zadnjenavedeno.
- 70 Glede na navedeno je treba na četrto vprašanje odgovoriti, da je treba člen 103(2)(b) Uredbe št. 1308/2013 razlagati tako, da „prikazovanje“ iz te določbe ni pogojeno z ugotovitvijo obstoja dejanja nelojalne konkurence, ker ta določba uvaja posebno in ločeno zaščito, ki se uporablja neodvisno od določb nacionalnega prava o nelojalni konkurenci.

Stroški

- 71 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

1. Člen 103(2)(b) Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 je treba razlagati tako, da ščiti zaščitene označbe porekla (ZOP) pred ravnanji, ki se nanašajo tako na proizvode kot na storitve.
2. Člen 103(2)(b) Uredbe št. 1308/2013 je treba razlagati tako, da „prikazovanje“ iz te določbe po eni strani ne zahteva kot predpogoj, da morata biti proizvod, zaščiten z ZOP, in proizvod ali storitev, ki sta zajeta s spornim znakom, enaka ali podobna, po drugi strani pa je dokazano, kadar raba imena pri povprečnem evropskem potrošniku, ki je normalno obveščen ter razumno pozoren in preudaren, ustvari dovolj neposredno in nedvoumno povezavo med tem imenom in ZOP. Obstoj take povezave lahko izhaja iz več elementov, zlasti delne vključitve zaščitene označbe, fonetične in vizualne podobnosti med obema imenoma ter podobnosti, ki iz tega izhaja, in tudi če teh elementov ni, iz konceptualne bližine med ZOP in zadevnim imenom, ali celo iz podobnosti med proizvodi, ki so zajeti s to ZOP, in proizvodi ali storitvami, ki so zajeti s tem imenom. V okviru te presoje mora predložitveno sodišče upoštevati vse upoštevne elemente v zvezi z rabo zadevnega imena.
3. Člen 103(2)(b) Uredbe št. 1308/2013 je treba razlagati tako, da „prikazovanje“ iz te določbe ni pogojeno z ugotovitvijo obstoja dejanja nelojalne konkurence, ker ta določba uvaja posebno in ločeno zaščito, ki se uporablja neodvisno od določb nacionalnega prava o nelojalni konkurenci.

Podpisi